

Manuel Blasi, reelegit president de la U.E. Figueres

Pàgina 10

Amb "Los cipreses creen en Dios" Josep M^a. Gironella

Casament gitano a Figueres

Pel civil i per la Santa Mare Església,
però amb guitarres, "palmas",
"taconeos"... Pàgines 6 i 7

Sant Feliu de Guíxols Tot a punt per al Festival Internacional del Film Amateur de la Costa Brava

Pàgina 5

"inventà" la reconciliació nacional del 56

Pàgines 6 i 7

RESTAURANT SELF-SERVICE

Siempre a su servicio

La direcció de SELF-SERVICE HIPER JET, comunica a sus clientes, la próxima apertura de sus nuevos servicios BAR-HIPER-FRANKFURT'S, y la exquisita cocina de su POLLO-EXPRES (platos preparados para llevar) ubicados en el interior del HIPER MERCADO JET

Tota aquesta gent participa al Torneig Costa Brava d'Escacs, la classificació del qual és encapçalada fins ara pel figuerenc Jordi Cuadras. (Foto X. Amir)

Redacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERES

Director general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi Vallmajó

Redactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvo, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guillaumet, Joan Guillaumet, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)

Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fè
Disseny publicitat: Pere Prats

Composició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Imprès: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusi

editorial
empordanesa, s.a.

A la vora de...

El suro torna

El suro torna. No és que hagués desaparegut del tot, però estàvem convençuts que la bona època del suro havia passat (al capdavall, la tradicional indústria suro-tapera, en d'altres temps tan florent a l'Empordà, havia fet crisi). El tap-corona del modern embotellament mecanitzat, i l'ús de materials plàstics i fibres de tota mena havia substituït, és innegable, aquell suro que en el fons, a desgrat de la industrialització, conservava la flaire de l'artesania.

El suro és aïllant i insonoritzador, com és sabut. I vet aquí que un món cada vegada més sorollós es gira inesperadament cap aquell vell amic i li demana que l'ajudi a recuperar una mica de pau i una mica de silenci. I el vell suro, que ja es considerava jubilat, se sent rejuvenir i es disposa a ser més útil que mai.

L'altre dia vaig ser en una casa que no tenia els dormitoris ni pintats ni empaperats: els tenia ensurats. Sembla que es venen unes plaques de suro de diversos models que resulten força decoratius. El suro ja no és, només, un recurs pràctic per a evitar la progressiva invasió sorollosa i defensar la intimitat, sinó que al mateix temps proporciona una solució estètica. Tal com van les coses, és probable que els revestiments de suro tinguin un èxit creixent.

Avui, precisament, he vist l'anunci d'unes plaques aïllants —suposo que el suro hi deu intervenir— encapçalat per aquesta frase: "Li arriben els sorolls del veí?" No es pot negar que a vegades els sorolls dels veïns poden ser molestos, i gairebé tots els ciutadans som pertorbadors i som víctimes d'unes parets que voregen el gruix de la transparència. Es produeix, a més, un fet curiosíssim: molt sovint un televisor funciona a baix volum, però el veí del pis de sota rep el so com si funcionés a tota potència. "Quin soroll que fan, aquí dalt!" no sempre és una protesta justa; és molt probable que facin un soroll normal. El que no és normal és que les parets actuïn com a transmissors i amplificadors dels sons i les vibracions. El que no és normal és que ens adonem que el veí ha engegat l'aigua de l'aixeta per rentar-se les mans, i un estrany soroll gutural circuli per les nostres canonades.

Confesso que jo tinc sort: només una part del pis té veïns —i encara ocasionals: els porters— al damunt; els sorolls que m'arriben de sota són ben pocs, i l'únic que de tant en tant puc distingir el considero un veritable regal: hi viu un jove i excel·lent violinista. Sí, ha ho sé, tenir un veí que toca un instrument pot ser angoixós, però una cosa és el "nyigo-nyigo" i una altra la música. D'aquí a un quant temps la gent pagarà per anar a escoltar en Pere Bardagi, n'estic convençut, i a mi ara em sap greu, sincerament, no poder escoltar-lo millor, i a més de franc. La norma de l'ensurament, doncs —com tota norma— convé que tingui les seves excepcions.

El soroll exterior, en canvi, no es pot dir que sigui massa harmoniós. Visc no gaire lluny dels bombers, i prop d'una cantonada on continuament els cotxes frenen d'una manera escandalosa (i quan no frenen escandalosament sovint se sent "bummm!"). En aquesta societat estrepitosa i enervant, els metges hauran de receptar la suroteràpia. No és perquè sí, que "surar" equival a sobreviure....

Josep M. Espinàs
"Avui"

Aprofitant les hores lliures

Per Costa d'Oran

Darrerament, és molta la profusió de llibres que han sortit sobre el romànic; però dins d'aquesta quantitat de publicacions, avui volem parlar d'"Artestudi Edicions" que, a més d'haver publicat ja vuit títols ("Sant Ponç de Corbera", "Mares de Déu de les terres gironines", "Sant Martí Sarroca", "Sant Pau del Camp", "Santa Maria de Barberà", "Esglésies de planta circular i triangular", etc.), també envia de forma periòdica i gratuïta un "Full informatiu del romànic".

En el número 11, l'últim, hi ha una llarga entrevista que Anselm Pujolàs fa a Jordi Vigué, cap de l'esmentada editorial, que explica el que és "Artestudi":

"No som ni hem volgut ser mai una editorial normal. Som uns afeccionats a l'art romànic català, que sentim, com molts, la necessitat d'una feina que creiem necessària i que no existia, com és la catalogació del nostre patrimoni romànic. Aquesta tasca és una tasca àrdua, sacrificada i gens rendible. Per això, les editorials que necessiten tancar l'any amb saldo positiu no s'hi han dedicat, entre altres raons perquè no han pogut. I les entitats oficials tenen altres coses i no han atès aquesta necessitat. Com que ens semblava que teníem vocació per a això, ens vàrem llançar a la tasca amb tot l'interès. Això ens ha portat mal no ho volguéssim, puix que és de llei, a crear una editorial, la qual es mou amb uns paràmetres completament diferents dels de qualsevol editorial normal".

Fóra interessant, malgrat tot, referir-nos a dues obres publicades per "Artestudi" d'una importància inqüestionable. Ens referim a l'"Inventari d'Esglésies", obra immensa de l'entusiasta Josep M. Gavin, que ha publicat el primer volum. I és Joan Ainaud de Lasarte que, en el pròleg, explica el que és la tasca realitzada:

"Es tracta d'un índex que aspira a fornir un veritable corpus de les esglésies *hagudes i per haver*, amb culte o sense, fins i tot les conegudes per petites restes esborrades o per referències documentals. La publicació de les notícies per grups de comarques, comprendrà un mínim de 15 volums, amb un total de més de dotze mil edificis, grans o petits, de tots els temps.

"El Principat de Catalunya, amb els comtats del nord i altres zones frontereres es presenta dividit

en un total de 49 comarques. El volum present (el número 1) conté imatges i textos corresponents a 600 esglésies de les comarques meridionals: El Montsià, el Baix Ebre, Terra Alta, la Ribera d'Ebre, el Priorat i el Matarranya.

"La brevetat de les referències és obligada per la necessitat de presentar-les en un conjunt accessible per les seves dimensions i pel seu cost. Perquè convé que aquests llibres puguin ésser a l'abast d'un gran nombre d'estudiosos o d'excursionistes, en un temps breu i en un àmbit de possibilitats materials que no s'aparti gaire del d'unes disponibilitats normals".

I l'altre llibre és "Esglésies romàniques catalanes-guia", de Vicenç Burón, que és un primer catàleg exhaustiu del romànic català.

"Sovint hem comentat com a Catalunya —diu una nota editorial— hi ha moltes esglésies romàniques. Molts dels afeccionats s'han dedicat en alguna ocasió a aventurar-se una xifra, que ens digués la quantitat. Moltes esglésies? Quantes? Quines? Heus-ne aci l'inventari que en fa en Vicenç Burón. Es trata d'una obra àrdua, totalment inèdita, fruit de vint anys de treball de formiga, amb una constància gran i un esperit il·lusionat indiscutible. Una tasca altament positiva i que s'ha cregut que valia la pena de publicar per a posar-la en coneixement i a la utilitat de tothom".

De les 48 comarques, la que té un major nombre d'esglésies és el nostre Alt Empordà, amb 123. I tot seguit, la comarca de la Noguera, amb 120; i és la Baronia de Rialb (Noguera), el municipi català amb el major nombre d'esglésies romàniques: 24. El nombre total de monuments esmentats a la guia és de 1995.

Cal afegir que ambdós autors (Gavin i Burón) són membres de la Unió Excursionista de Catalunya i que han realitzat aquesta feina a les hores lliures, tot donant un exemple de com aprofitar-les; i com diu S. Espriu a la "Guia", però que es pot aplicar a ambdós treballs:

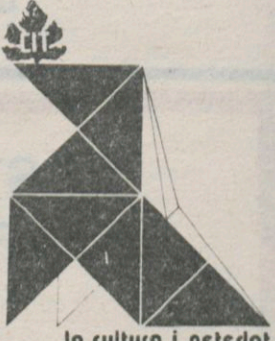
"I han acomplert en aquest treball, el sacrifici d'una part valuosa del seu temps, en destinar-lo, amb una tenacitat exemplar, a una esplèndida, profitosa, meritòria, sensible, molt intel·ligent ocupació".

CARROCERIAS LARUMBE

c/ salinas s/n - tel. 50 05 22 - figueras

Ofrece las instalaciones de su nuevo taller

URBANIZACION CAPALLERA

la cultura i netedat
formen part de la ciutat
FIGUERES

FUSTERIA Josep Ortíz

Taller: c/. Nord, 17   Oficina: c/. Tarreres, 16 - Tel. 50 36 81

VILASACRA   FIGUERES

¡Y los lunes, fiesta...! CDC: Eduard Puig i Vayreda, nou delegat local

También, por la mañana, cerrarán las tiendas de muebles

Por acuerdo tomado en reunión celebrada por la Asociación de Comerciantes de Venta de Muebles de Figueres, los establecimientos asociados a la misma permanecerán cerrados los lunes por la mañana, a partir del próximo día 5 de Junio.

(De la nostra Redacció).— CDC ens ha tramés el següent comunicat:

“L’Assemblea de militants de Convergència Democràtica de Catalunya, de Figueres, ha elegit nou delegat local en la persona de l’Eduard Puig i Vayreda. La resta del comitè local el formen: Xavier Roura i Masó, Josep Montalat i Cufí, Josep Rimblas i Bartres, Josep Maria Capella i Riera, Eduard Puig i Pujol, i Jordi Romans i Clausell.

“Una síntesi de joventut i veterania al comitè d’un partit dinàmic, que està cridat a un protagonisme en la vida de Figueres, aportant-hi l’avantguarda del seu programa socialdemòcrata i la tradició de la lluita nacionalista”.

Des del banc del general

Per Pere Carrer

Museu Dalí: preguntes que mereixen resposta 6x9

per By Sens

Els dos museus figuerencs, per raons distintes, són darrerament motiu d’actualitat. El Museu de l’Empordà, per aquesta mena d’afer entorn de l’obra de Bartomeu Massot, i el Museu Dalí, per la notícia d’una nova deixa de l’artista que engrandirà la col·lecció d’obres, encara avui massa exigua per a un museu monogràfic.

Que dos museus locals estiguin d’actualitat és reconfortant, al marge dels motius que els duen a primera plana; però, malgrat aquesta causa de satisfacció, cal reflexionar una mica sobre els nostres museus. Començarem —com sembla obligat— pel Museu Dalí; algun dia anirem per l’altre.

Ben cert que el Museu Dalí té un interès —alguns diuen un interès relatiu—, però en tot cas, és innegable que, en començar aquesta època de l’any, les corrues de visitants i curiosos són del tot considerables i gairebé diàries: són aquestes importants xifres de visitants de les quals puntualment se’ns informa. Per tant —siguin babaus o no—, per a una ciutat com la nostra, que llevat el comerç no pot oferir al visitant res d’interès artístic o arquitectònic, el Museu Dalí no deixa de tenir el seu atractiu, de ser per a la ciutat una mena de rifa... Una mena de rifa que hem de cuidar.

I en aquest aspecte és on comencen els interrogants entorn d’aquesta baluarda, de cúpula impressionant, que submergida en la tramoia daliniana —i la dels perillosos satèl·lits— més que una institució cultural, artística o dramàtica, sembla una societat ocultista, hermètica, inescrutable, de consistència una mica nebulosa. Ningú no dubta de res, però tothom s’ho pregunta tot.

Els figuerencs ens pensem que el Museu Dalí és de la ciutat; però, realment, ho és? Els figuerencs sospitem que el museu rendeix beneficis, però de debò deixa guanys? Els figuerencs deduïm que aquests beneficis són per a l’Ajuntament, per al

municipi, per al manteniment; però, per què són? Els figuerencs imaginem que existeix un responsable, un conservador, un patronat, algú més que el “diví” per a gestionar el museu; però, existeix aquest personatge? Els figuerencs estem convençuts que no hi ha monopolis en la venda de reproduccions o postals; però, podem estar tranquils en el nostre convenciment? Els figuerencs presumim que en l’aspecte legal i jurídic de les donacions, del patrimoni, de l’edifici, de les obres en dipòsit, tot està ben lligat; però no hi haurà cap lligam fluix? Els figuerencs especulem amb què el museu durarà després d’en Dalí; però, durarà?

En definitiva, a més de saber que hi ha una cúpula i que és a la Plaça del Teatre, els figuerencs del Museu Dalí, del nostre Museu Dalí, no en sabem res de res.

Per tant, senyor Dalí, senyor batlle, senyor qui sigui, perquè tot vagi bé calen explicacions clares, comptes clars, esdevenidor clar, gestió clara, si és que el museu de debò és de la ciutat de Figueres. Dels figuerencs.

LA CAMPAÑA

—Bueno, Don Federico; ¿y a usted qué le parece la campaña televisiva anti-tabaco?

—Pues bien; sí. Creo que será efectiva. Ya está demostrado que la tele es un campo de poderosa influencia. Recuerde que, en un momento determinado y cuando esa influencia era todavía más fácil porque llevaba menos tiempo funcionando, hasta ganaba referendums de calle. De todas formas, la demostraba influencia, como otras cosas, también se estabilizará, llegando un momento que tendrá su manifiesto en cosas importantes, verdaderas y claras. Si el “asunto” no tiene consistencia, si es algo parecido a un intento de engaño, entonces pasará al revés: la gente se reirá de la campaña. Sus efectos serán contrarios, pienso. Contando con que el nivel de los televidentes prospere, naturalmente. Que también hace falta, como en los demás terrenos...

—Entonces, los spots anti-tabaco, son un tema de consistencia...

—Sí, sí. Un buen toque de atención para fumadores. Bueno; las protestas de los distribuidores, eso de que la campaña debería orientarse hacia un

“Fume menos” creo que en realidad es lo que sucederá. O sea, no dejaremos de fumar así, de sopetón, sino que lo haremos menos. Yo, la verdad, hace algún tiempo que me hago una campaña particular. Creo que es razonable que todos lo hagan así. La tele, pues, en este caso, ayuda.

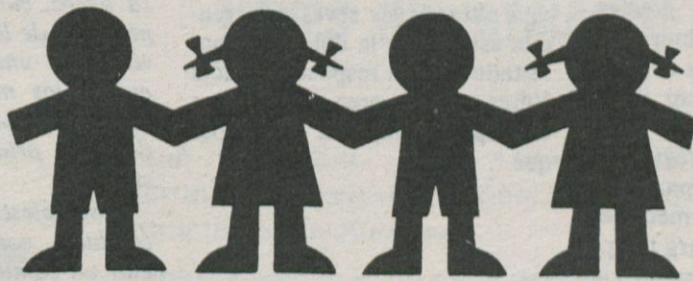
—Interesante tema el del tabaco, Don Federico. Prácticamente inagotable, pues casi podemos relacionarlo con todo. ¿Qué se ha dicho usted, desde su propia experiencia?

—Me he dicho muchas veces que fue una solemne tontería la primera “versión” que nos llegó de los fumadores cuando dimos las primeras chupadas; que nos tragáramos el humo. Esto también fue un engaño. Tragarse el humo, ¿para qué? ¿Por qué tenemos que perjudicarnos metiéndolo en el cuerpo? La idea de fumar tendría que ser, simplemente, un hecho aromático. Nada más. Tragándolo ganamos en choque sensitivo, pero es que perdemos en todo lo demás. No estaríamos tan esclavizados, no tendríamos que luchar ahora tanto para evitarlo.

—Porque hay que luchar duramente, ¿verdad?

—Hombre; a veces, mucho. Pero, ¿por qué escoge usted el tema del tabaco? Si no acabaríamos nunca...

A FIGUERES, CAAMAÑO, 3, PROPERA INAUGURACIÓ BOTIGA

nanos

DIMECRES DIA 7 DE JUNY

Llistes de naixement, roba d’infants des del primer dia fins als sis anys.

Llits, cabasses i tota mena d’articles per als nanos

Assumpte "Meu" Massot

Josep Vallès Rovira, crític d'art, puntualitza

Com a contesta a la tirallonga d'inconsistències que clouen en directa, aventurada referència contra la seva honorabilitat com a Crític d'Art, en afirmar Jordi Massot, Ismael Planells (entrevista 9PAÍS, 19-22 Maig), textualment: "Consideramos que la crítica es libre, aunque, como en este caso, no exprese la verdad", oposem el següent:

El el meu estudi, actual exposició Art Abstracte Empordanès, ampla anàlisi teòrica sobre evolució plàstica, es fan concretes afirmacions en esbrinar en poques pinzellades principals característiques artistes informalistes empordanesos, el que suposo degué provocar les explosives bufades de Jordi Ismael, sense donar cap mena d'argument en sosteniment, almenys, de la seva injuriosa asseveració, encara que el primer el pugui mig justificar un excés d'amor fratern, per altra banda natural; emperò els dos plegats dubto força que sàpiguen diferenciar entre Poussin i Claudi, suposant els hagin sentit anomenar alguna vegada, el que per persones que es tenen per assabentades en qüestions d'art equival a no saber fer la O amb un canonet, sigui tot això dit amb el major respecte que com a persones mereixen un i altre.

Donar una data, aquest cas 1955, no perjudica res, simplement representa la constatació d'un fet real; l'aproximació dels nostres pintors cap a l'Informalisme fou més o menys paral·lela d'acord amb atmosfera comuna del temps, de rebuig de la figuració en empena del qual hi vaig participar jo mateix activament. En tot cas els intents d'Evarist Vallès (1955), d'en Meo sense voler precisar ara data, com poden i deuen també existir d'en Massanet o Manera, en tant que els sensibilitzava, anunciaven el nou temps; una data doncs és indicativa, emperò no resulta tampoc decisiva, la prova és que tant Evarist, com Meo no passaren d'immediat a la no figuració.

Respecte el signe formal elipsoidal espacial, no resta pas cap dubte, representa una de les característiques més definides del període informalista d'Evarist Vallès, la qual cosa ha estat reconeguda unànimement per la crítica en general; concretament Santos Torroella (Noticiero Universal) en feia esment assenyalant la influència de Vallès sobre Sibecas, en aquest punt, a rel d'una de les últimes exposicions de Joan Sibecas, Galeries Espanyoles, Barcelona.

Planells diu que Ricard Salvat, reconegut Director Teatral, Professor, "ha estudiado a fondo la obra de Massot", cosa que comparteixo; a pesar d'haver-me impedit J. Massot i Planells escriure la presentació, homenatge a n'en Meo (Museu Empordanès, 1975), escrita per Ricard

Salvat que en un gest que honora la seva dignitat professional, dintre l'estudi obra d'en Meo forçosament m'ha de citar; la qual cosa no m'impedeix discrepar en alguns punts de l'esmentat article de l'amic Salvat. És imprecis quan parla dels inicis abstractes intuïtius d'en Meo; es barregen conceptes (expressionisme - informalisme). Escriu:

"Aquesta actitud informalista la va practicar durant els anys 55 i 56, i fou en aquest moment quan l'expressionisme a què abans al·ludíem es posa més en evidència" (confesem, aclarim que anys 55-56 ni Meo, ni jo mateix teníem idea del què era l'Informalisme, malgrat haver vist els quadres de Tàpies, Bial Hispanoamericana, Barcelona).

Altre punt controvertit, és que afirma que Meo sojorna a París els anys 56-57; aquí Jordi Ismael li van servir a Salvat d'exactes, el període d'estança a París d'en Meo és 57-58; l'assumpte és claríssim, març 57, jo marxo Ifni; Meo en despedeix a l'estació; jo torno Figueres abril 58, prop aquells dies mort l'admirat pintor Josep Bonaterra, Meo no va a l'enterrament, perquè és encara a París, en Jordi si que hi era (cues de pansa, noi!).

Meo amb tots els tanteigs que vulgueu no comença la seva etapa abstracta informalista fins després la seva tornada de París el 1958; tot el que es digui en contra és voler confondre, falsificar la història, de la qual vaig ser coprotagonista, i per aquí, per molt que pesi a n'en Jordi, Ismael i demés, no hi passo pas!; encara 1958, Meo dibuixa el meu retrat, una nit a les tres de la matinada a casa seva, estil eixut, fort, esquemàtic, escultural; precisament em dona la gana de recordar que a la seva tornada de París, en Meo estava totalment en contra de la pintura abstracta, m'ho tirava en cara, ell s'havia sentit frapat per la forma escultural, composició d'en Poussin que havia admirat en el Louvre, per això l'hem citat abans; vaig ésser precisament jo qui va contribuir conceptualment a forçar la seva directa sensibilització cap a l'abstracte, el primer article meu defensant-lo havia aparegut a la enquesta Revista Europa, Gran Via, Barcelona, precisament des d'Ifni; Jordi va estar llarg temps al Brasil; Ismael desconeixia pictòricament a n'en Meo; totalment, ni sabia de quin color portava els calçotets, per dir-ho ben directament.

L'entrada d'en Meo Massot a l'Informalisme s'inicia, doncs, entre 1958-59, entès com manera constant, estilísticament definida i és amb unes característiques angulars geomètriques de gran plasticitat, evocació Poussin; Kandinsky el qui encertadament anomena Ricard Salvat;

lluny de formes envoltants que més tard aplicarà, transformarà en transparències; precisament Primera Manifestació Pictòrica Art Contemporani Empordanès, 1960, Dali, al·ludint directament l'estil espacial Evarist, esquemàtic impuls d'en Meo, escriu: "Vallès pinta la luz abstracta del Valle del Ampurdán... Massot a cop de Masots".

Resulta paradoxal que em vulguin enfrontar amb Meo, del que vaig ser, sóc, amic entranyable des de seva primera nostra "Galeria Jardín", Barcelona, 1949, fins mateix dia seu tràgic traspàs, en què no només dinarem plegats, sinó que li vaig fer vendre el seu últim quadre a un Notari Barceloní; si en Jordi és el seu germà de sang, jo ho sóc espiritual; el primer estudi llarg sobre la seva pintura l'escrigué a "Canigó", 1955, en seguiren d'altres mateixa revista, "Correo Artes", "Revista de Girona", "Tele/Exprés", àdhuc presentacions; no caiguem pas en la trampa de traïr l'amistat, ni Jordi ni Ismael tenen el monopoli d'en Meo, l'obra del qual, seu esperit, per damunt de la propietat privada, formen ara part del patrimoni comú.

Ens reboten els rodolins de que Jordi-Ismael sempre adoptin actituds negatives contra tot, constants noi!; allà ells, semblen posseïts evident complex inferioritat sempre a la defensiva, quan no posseïts de plena neurosi persecutòria, la qual sense cap referència clínica, equival a falta d'acceptació de la realitat, en aquest cas plàstica.

Per tant l'exposat sols aclareix les posicions, no es tracta de cap manera d'atac personal a la família Massot (que quedi ben clar, no vull tergiversacions, estic disposat donar plenes satisfaccions), ni absolutament a la memòria del magnífic home, amic i artista que fou en totes les lletres BARTOMEU MASSOT (quedi també clar). L'anàlisi global de la seva obra, lluny de les petiteses locals està encara per fer.

Respecte a la carta Bellostes, no l'he pas llegit, ni el conec de res, per tant paper sànic, que és una altra de les seves preferències estètiques; la dono per contestada amb la resposta d'Alicia Viñas, això sí, crec que quan es discrepa Alicia, s'ha de dir per què.

CONCLUSIÓ

1º) Ratifico tots els punts del meu estudi aparegut 9PAÍS, són fets demostrats, demostrables.

2º) Reafirmo la meua plena consideració de gran pintor, amic i persona, l'estimat amic Meo.

3º) En reservo quantes accions puguin en Dret correspondre'm.

Res més.

Josep Vallès Rovira

Sebastià Congost,
en Figueres

Un pintor de Olot que ha roto los moldes de una pintura llamada clásica

Montserrat Vayreda i Trullol, ha dejado huella de su excelente hacer literario en las páginas de "l'Empordà", con motivo de la exposición de Sebastià Congost en nuestra ciudad. La elegancia de su estilo, unida a la amistad que le une al pintor, logran que su escrito sea una loa expresada sin ninguna clase de los velos que, muchas veces, el crítico utiliza al enjuiciar. No diremos aquí y ahora si el criterio de la ilustre escritora casa con nuestra opinión sobre la obra de Congost. Pero si queremos destacar una parte del comentario: "Una pintura que nada tiene que ver con la olotense, ni por el concepto ni por el color. Usa verdes y amarillos, recién estrenados, que huelen a hierba y que tienen calor". Porque de la llamada "escuela olotense" Congost no tiene nada. Quizás tan sólo la inspiración de los nacidos en esa maravillosa tierra, cuna de infinidad de pintores, de los cuales unos han vivido de unas rentas y otros, quizás los menos, como Congost, han sabido romper moldes desde la primera pincelada de su vida.

—Ser olotense y pintor puede conducir, con facilidad, a seguir un camino trillado. ¿Usted lo hizo? —le hemos preguntado.

—De ninguna manera. Nací en la capital de la Garrotxa en 1919. Aprendí a dibujar antes que a escribir. A los catorce años entré como alumno en la Escuela Superior de Paisaje de Olor. Recibí allí la enseñanza de pintura, grabado y dibujo de maestros como Pascual, Javier Nogués, y Pedro Crèixams. Pero siempre, desde mis primeros trazos, luché por un estilo propio.

—Puede contar, a grandes rasgos, la historia de su vida artística?

—Mis estudios se prolongan hasta la guerra civil. Durante la contienda, formo parte del ejército republicano y llego hasta la batalla del Ebro. Después huyo a Francia, en la retirada, para volver a los pocos días, pasar por un campo de concentración y posteriormente ser dejado en libertad. A partir de este momento, alterno la pintura con el trabajo. Una de mis primeras exposiciones la celebro el 1944, en las Galerias Fortunet, de Figueres.

—¿Y en Olot?

—Mis exposiciones en mi pueblo son muy espaciadas, cada tres o cuatro años. Pero, naturalmente, periódicamente expongo mi obra a la consideración de mis paisanos. Además, durante varios años cuidé de la Sala Vayreda y, además, ejercí la función de crítico de arte en la prensa local. Entonces, se publicaba el "Arriba España" y el "Olot Misión".

—¿Cuándo se produce su verdadero lanzamiento?

—Es a partir de 1955. Mis exposiciones son continuas, pudiendo destacar de ellas las celebradas, además de las de Olot, las de Girona, Mollet, Valencia, Alicante; en Francia: Sète, Méze y Ceret. También participé en exposiciones de Zaragoza, Valdepeñas y Sevilla. Durante cinco años, mi obra ha estado presente en el Salón de Mayo de Barcelona. Por rigurosa invitación participo con dos obras en el homenaje a Picasso que tuvo lugar en Villauris, París, en 1970. Durante este periodo, consigo, entre otros, el primer premio de pintura de Girona.

—¿Dónde se sitúa Vd. dentro del campo de la pintura?

—Me considero impresionista, post-impresionista.

—¿Cómo enjuicia la pintura olotense de hoy?

—La mal llamada "Escuela Olotense" ha perdido muchos seguidores. El "cromo", dicho con todo el cariño del mundo, apenas tiene hoy adeptos. Algunos quedan, claro; pero, por lo general, ahora, los artistas, son más personales, más independientes.

Sebastià Congost, a través de la obra que cuelga estos días en la galería Rhodas, de nuestra ciudad, nos demuestra todo aquello que antes decíamos de su pintura y su influencia con respecto a la olotense. Más que un pintor de paisajes, Congost, es el descubridor de una estética paisajista, que nada tiene que ver con la plasmación en la tela de unos colores y efectos puramente decorativos.

Doñate

Sant Feliu de Guíxols El Festival Internacional del Film Amateur se inicia el domingo

(Crónica de nuestro corresponsal, Oscar).— Pasado mañana, domingo, tal como se ha venido informando en estas páginas de 9PAÍS, se iniciará el XVI Festival Internacional del Film Amateur de la Costa Brava, que se celebrará hasta el 11 de los corrientes y cuyo Comité de Honor preside el ministro de Cultura, Pio Cabanillas. El pregón de esta nueva edición del festival, conviene recordarlo nuevamente, será pronunciado por el director-gerente de RTVE en Barcelona, Jorge Arandes Masip.

TROFEO-ROCORDATORIO

Obra de los guixolenses Alexandre Matas y Joaquim Bigas es el cartel anunciador del presente Festival, que reprodujo 9PAÍS en sus páginas últimamente. Estos guixolenses ya colaboraron anteriormente, en los

años 1970, 1974 y 1977, realizando las maquetas originales de los trofeos-recordatorios, fundidos en bronce, dedicados a los Hermanos Lumière, Fructuós Gelabert y George Eastman, los cuales forman una colección de alto interés numismático por lo reducido de sus tiradas.

Para este año, el trofeo-recordatorio que será entregado a todos los participantes, durante la clausura del Festival, será la réplica exacta de un proyector de cine del año 1898.

"FESTIVAL DE LOS FESTIVALES"

Los países que participan en este XVI Festival Internacional del Film Amateur de la Costa Brava son los siguientes: Bulgaria, Checoslovaquia, Rusia (éste representado por Arif Aliev, delegado de la U.N.I.C.A.

A., en la Unión Soviética), Bélgica, Portugal, Austria, Grecia, Alemania, Gran Bretaña, Luxemburgo, Francia, Suiza, Italia y Estados Unidos.

El señor Josep Jordi Queralto, delegado de la U.N.I.C.A., en España, también ha confirmado su asistencia, al igual que la señora Plaetens, secretaria general de la U.N.I.C.A. Ambos, repetimos, estarán presentes en esta edición del "Festival de los Festivales", nombre que se le ha dado, al no tener carácter competitivo y al aceptarse sólo aquellas películas que hayan obtenido algún galardón.

De Barcelona estant

MAIG, 26

Ahir, al migdia, més d'un miler de persones assistiren a l'acte d'homenatge a qui fou president de Catalunya, Pau Claris (1586-1641), i a tots els catalans que protagonitzaren el Corpus de Sag del 1640. Aquest acte, organitzat pel Front Nacional de Catalunya, tingué lloc al peu del monument a Pau Claris. En acabar-se, els assistents anaren en manifestació fins a la Via Laietana, on substituïren el nom d'algunes plaques pel de carrer Pau Claris.

A Roda de Ter se celebrà la trobada de poetes com a acte central d'homenatge al poeta de Roda, Miquel Martí Pol, amb la participació de nombrosos poetes dels Països Catalans.

El Cercle d'Agermanament Occitano-Català ha acordat de crear el premi Rei En Pere, dotat amb cent mil pesetes i obert a totes aquelles obres que tractin de les relacions i llaços de diversa mena entre Catalunya i Occitània.

Ningú no vol Madrid. Trista sort la de la ciutat madrilenya. Segons sembla, la polèmica pre-autonòmica d'aquests darrers

Platja d'Aro El alcalde, indultado Pero la parte demandante recurre al Supremo

(De nuestro corresponsal, Oscar).— A raíz de querrela criminal presentada contra el alcalde de esta población Joan Cargol Pérez, por haber ordenado la demolición de un edificio de oficinas, para la venta y promoción de un grupo inmobiliario, la Audiencia de Girona ha dictado una auto por el que se decreta el sobreseimiento libre de la causa seguida contra el mencionado alcalde, por aplicación de indulto.

Sin embargo, la parte demandante, considera que la resolución tomada por el tribunal no está ajustada a derecho, por lo que interpone recurso de casación ante el Tribunal Supremo, según determina el artículo 676 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal y el artículo 855 y concordantes del mismo cuerpo legal, reservándose el derecho de reclamar los perjuicios económicos que considere oportunos.

Per Montserrat Minobis

Apunts a la notícia de cada dia

dies gira a l'entorn de la regió castellano-manxega, ja que tant els parlamentaris d'Albacete i Toledo, per una banda, i els d'Avila i Segòvia, per l'altra, han expressat la seva disconformitat per la possible integració de Madrid en aquesta regió.

MAIG, 27

Finalment, ha retornat el re-taule d'Abella de la Conca, obra dels germans Serra del segle XIV i que havia desaparegut ja fa alguns anys del seu lloc a l'esmentat poble. Aquest famós re-taule fou recuperat per agents del FBI, als Estats Units. I per fi ahir arribà a terres catalanes.

El president Tarradellas inaugurarà ahir la II Fira del Llibre, el pregó del qual fou pronunciat pel conseller de Governació, Frederic Rahola, estretament vinculat al món editorial.

Per cert que un dels atractius de la Fira d'enguany és veure les novetats que no sortiren el Dia del Llibre, és a dir, el Dia de Sant Jordi.

651 milions de pessetes evadits per un ex-conseller del Banco Coca en complicitat amb dues persones més.

El Moviment dels Joves Socialistes de Catalunya ha decidit d'emprendre una campanya a favor de la majoria d'edat als 18 anys.

Els bisbes del País Basc, en una anàlisi de la tensió social, afirmen que: "La violència es deu al sistema capitalista que crea grups humans amb interessos enfrontats i destrueix qualsevol forma de solidaritat autèntica".

A Xile s'estén la vaga de la fam. Persones identificades com a familiars de desapareguts, iniciaren ja fa pràcticament una setmana una vaga de fam, per tal de donar suport a l'aclarament definitiu de la situació.

Maig, 28

Till Meyer, membre del grup Baader Meinhof, es va escapar ahir de la presó de Molbi, amb l'ajut de cinc dones. Till Meyer es trobava a la presó del sector britànic, que reuneix les màximes mesures de seguretat.

Per primera vegada, un jutge espanyol, Eduardo García de Enterría, forma part del Tribunal Europeu dels Drets Humans.

Llançà Homenatge al cardenal Vidal i Barraquer

(Del nostre corresponsal, Josep Maria Salvatella).— Dilluns passat, al Centre Cultural. Audio-visual, presentació i col·loqui a càrrec de Mn. Andreu Soler i Solei, membre de la Comissió pro-retorn de les despulles del cardenal.

En aquestes dates, recent encara el darrer viatge a Tarragona d'aquest home de pau —aquell que morí a l'exili perquè no va voler signar el que ell creia injust—, la Parròquia i el Centre oferirem un record emocionat al qui en vida fou fervent defensor de la veritat.

ACTIVITAT CULTURALS

Aquest final de mes, ha estat exposada al Centre Cultural la mostra de Xavier Barbeta, "Pintades al carrer", amb més de seixanta fotografies en color, molt encertades, on ens fa veure la varietat de motius —propaganda electoral i reivindicacions socials— d'aquests artistes anònims. Aquesta exposició ha estat patrocinada per l'Associació del Personal de "La Caixa".

També sota el patrocini de la Caixa de Pensions, el dia 30 es presentà als alumnes del Col·legi Nacional "Verge de l'Esperança" l'espectacle infantil "Serpentina". Contes i rondalles, amb titelles, gegants, màscares i música. Una estona feliç per als nens i nenes amb ganes de cantar, riure i divertir-se, que són gairebé tots.

PROXIMAS CONSTRUCCIONES EN FIGUERAS

INFORMACION Y VENTA:

IMPORTANTE GRUPO DE VIVIENDAS "UNIFAMILIARES"

PLANTA BAJA: 90 m. superficie cubierta para garage, etc.

PLANTA PISO: Vivienda con Comedor-Estar amplia cocina, tres dormitorios, baño y terrazas.

Jardin en fachada principal y parte posterior del edificio.

Escalera independiente para cada vivienda. (90 % reducción de impuestos).

FACILIDADES DE PAGO: 15 años

IMPORTANTE GRUPO DE NAVES INDUSTRIALES

Zona "Rally Sur", junto a Garage Simca-Barreiros, carretera Nacional II de Madrid a Francia por La Junquera.

Superficie solar cada nave, 500 m.²

Superficie cubierta cada nave, 300 m.² aproximadamente.

Entrega llaves en mano, completamente terminadas.

FACILIDADES DE PAGO hasta 11 años

FincaS

Ferco

Calle Monturiol, 4, bajos

Tels. 502954
502862

FIGUERAS

Sonada boda "calé", en

Por lo civil y pero con guit

(De nuestra Redacción).- Sonada boda "calé", en Figueres. Celebróse el pasado miércoles, día 24 de mayo. Y como Dios manda. Es decir, por lo civil y por la Santa Madre Iglesia. Buena prueba de que la raza gitana, que en la capital del Alt Empordà siempre su presencia se ha hecho notar (pero, digásmolo rápidamente, por su perfecta compenetración con los "payos"), ha entrado ya en un grado elevado de civilización.

La unión matrimonial de Juanita Patrach Soler y Francisco

Gabarri Flores, descendientes de conocidísimas familias gitanas afincadas en Figueres desde tiempos inmemoriales, ya "huyó" de los clásicos ritos "calés". A pesar de ello, el enlace celebrado por todo lo alto, tuvo las pinceladas características de una raza que, si bien antaño — hasta no hace mucho — era mirada con cierto reparo, hoy se halla casi plenamente integrada en la sociedad, hasta el punto de que un "calé" ocupa un escaño en el Parlamento: Juan de Dios Ramírez Heredia.

Y no faltaron, en la fiesta, claro, guitarras, palmas, taconeos... Se bailó por "soleares", "seguidillas"... inundando todo ello de una singular alegría las calles figuerenses.

Dieron "escolta" a la guapa y elegante moza "calé", como puede comprobarse en el reportaje gráfico de Ayats, los guitarristas de la "tribu", Diego Martínez Patrach y José Torres Castellón.

Per molts anys...!

...r la Santa Madre Iglesia,
...ras, palmas, taconeos...

Amb "Los cipreses creen en Dios" Josep Maria Gironella, l'inventor de la reconciliació nacional del 56

(De la nostra Redacció).- Josep Maria Gironella, empordanès, fill de Darnius, 60 anys d'edat, escriptor famós, viu a Arenys de Munt, per qüestions, sembla, de tranquil·litat i d'inspiració. Enguany, està molt atrefegat, degut a la recent aparició del seu nou llibre "Cartas a mi padre", que acaba de presentar a Barcelona i Madrid. També Gironella ho està, perquè prepara més viatges pel món...

**ELS 25 ANYS DE
"LOS CIPRESES CREEN
EN DIOS"**

—"Los cipreses creen en Dios" fou la porta que obrí el camí planer de la seva carrera d'escriptor. Vint-i-cinc anys es compleixen, precisament aquests dies, d'aquella publicació. Però, qui era Gironella abans de l'esdeveniment?

—De sempre, m'havia agradat escriure. Abans de "Los cipreses creen en Dios", vaig publicar "Un hombre", que fou Premi Nadal, i "La marea". Ambdós llibres foren un fracàs. Se'n van vendre molt pocs exemplars. Em vaig sentir desanimat. Però la meua dona em va obrir els llus, tot dient-me que potser els havia fer massa precipitadament, sense corregir-los ni repassar-los, i que, malgrat el Nadal guanyat, havia de plantejar-me el futur de manera més seriosa, si volia ésser un bon escriptor...

—I dit i fet, si?

—Efectivament. Va sorgir la idea de "Los cipreses creen en Dios" i em vaig dir a mi mateix que si el feia conscientment, encara que em portés molt de temps a fer-lo, el podria vendre massivament. Amb la meua muller, em traslladà a París, i allà, vivint de lloguer i amb pocs diners, va anar desenvolupant-se la història del llibre.

—Després de vint-i-cinc anys, com recorda aquella important fita de la seva carrera?

—Fou el meu llançament, l'obra que em donà la seguretat que cercava. Jo la recordo, doncs, amb tota simpatia, perquè només m'ha donat alegries. I grans vendes, no solament aquí, sinó arreu del món. Ha estat traduïda a set idiomes...

—Tornem un xic enrera, per tal de parlar de la guerra que marca profundament els fets que es reflecteixen a "Los cipreses creen en Dios". Per què la guerra?

—La idea d'escriure sobre la guerra la portava al cap des de molt jove, possiblement perquè la vaig viure amb molta intensitat. A París, mentre anava cons-

truïnt l'obra, vaig tenir ocasió d'escutar un bon nombre de bibliografia entorn de la nostra guerra. Malgrat tot, no vaig trobar el que cercava, és a dir, el motiu pel qual un poble va partir-se en dos grups irreconciliables. I aquesta va ésser la qüestió predominant en el llibre, emmarcada en la història d'una família, típica, que vivia a Girona, ciutat que coneixia bé, i que no era catalana, perquè vaig voler fugir de qualsevol cosa localista.

construir autobiogràficament el meu passat històric més immediat.

I Gironella afegeix:

—Recordo que, quan vaig marxar a la guerra, el pare va cosir a la meua guerrera un paperet que deia: "Josep Maria, no matis a cap fill meu". Anys després, quan va venir a veure'm a París, vàrem anar passejant a veure la flama en memòria del soldat desconegut, i em va dir: "Tot això és una farsa; tots els soldats són coneguts i estimats".

**UN HOMENATGE
AL SEU PARE**

Josep Maria Gironella ha escrit fins ara un total de 21 llibres, entre novel·les, obres de viatge, etc. L'últim, com hem dit, és "Cartas a mi padre".

—És aquest llibre un homenatge al seu pare?

—En certa manera, sí. Ell va donar-me un gran mestratge. Estimava la humanitat, i defensava l'honestat i l'amor al proïsme. A més, em va ajudar en els moments decisius de la meua vida, tant com a persona, com en la tasca d'escriptor. Li dec part del que sóc. "Cartas a mi padre" també m'ha permès re-

**L'INVENTOR DE LA
RECONCILIACIÓ DEL
1956...**

Fa pocs dies, durant l'acte de presentació del nou llibre a Madrid, Ricardo de la Cierva va dir d'en Gironella que, després de la mort d'Unamuno, ningú no havia viscut tan turmentat per Espanya com ell, i que per a molta gent "Los cipreses creen en Dios" més que una novel·la era un evangeli de la convivència i la reconciliació nacional, perquè el veritable inventor de la reconciliació de l'any 1956 no fou cap partit polític, sinó Gironella i la seva obra tres anys abans...

1902 - 1977

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

DES DE 1902 OFERIM UNA ÀMPLIA
GAMMA DE PREVISIONS I D'AJUTS.

DEFUNCIÓ • MALALTIA • INVALIDESA
ALTA CIRURGIA • ORFANDAT
PREMIS A L'ANTIGUITAT MUTUALISTA.

SI VOSTÈ JA ÉS SOCI:

I no pertany a totes les nostres Seccions, pot sol·licitar d'inscriure's a les que vulgui, mentre no hagi arribat a complir 50 anys.

SI VOSTÈ NO ÉS SOCI:

Segurament l'interessa de conèixer punt per punt els beneficis que presta l'Agrupació als seus associats.

Poden ingressar com a socis de l'Entitat els homes i les dones que tenen una edat compresa entre els 16 anys complerts i els 40 anys no complerts.

A HORES D'ARA TENIM MÉS DE 190.000 ASSOCIATS.

Consideri l'eloqüència de les xifres següents:

Són quantitats satisfetes durant el passat mes de Maig

Prestacions	Pessetes
Per DEFUNCIONS	12 milions
Per MALALTIES	22,7 milions
Per INVALIDESA	5,9 milions
Per ALTA CIRURGIA	17,6 milions
Per ORFANDAT	7,9 milions

DE MOLT BON GRAT FACILITEM INFORMACIÓ AL
NOSTRE EDIFICI SOCIAL, O BÉ PER CARTA
SI S'ESTIMA MÉS ESCRIURE'NS.

Avgda. José Antonio Primo de Rivera, 621
(cantonada Via Laietana). Tel. 318 18 00 Barcelona-10

Calonge

Montserrat Caballé, Flora Albaicín y Narciso Yepes, en el próximo Festival de Música

(De nuestro corresponsal).- Ha quedado concretado el programa de los festivales de música de Calonge, que se celebrarán durante el próximo verano.

El sábado, 29 de julio, actuará Narciso Yepes; el 4 de agosto, Flora Albaicín, y el 26 del mismo mes, Montserrat Caba-

llé, acompañada al piano por Miguel Zanetti.

Un programa que evidencia la importancia conseguida por el Festival de Calonge, que con Senya Blanca de S'Agaró, serán la nota destacada del verano musical en la Costa Brava.

Castell d'Aro

El ministro de Turismo de Marruecos, en S'Agaró

(De nuestro corresponsal, Oscar).- Procedente de Barcelona, llegó a S'Agaró, el ministro marroquí de Turismo, señor Mansouri Ben Ali, acompañado por su séquito, donde fueron obsequiados con un almuerzo en el Hostal de la Gavina, en el transcurso del cual, el ministro fue informado del desarrollo turístico de la Costa Brava, mostrándose sumamente interesado por las especiales características de la zona, de cuya belleza ha quedado

admirado, reconociendo que la fama que ostenta la Costa Brava, la tiene de sobras merecida.

Terminada la comida, el señor Ensesa, invitó al ilustre huésped a recorrer algunas dependencias del hotel, mostrándole los salones en donde se guardan valiosas obras de arte que ayudan a dar prestigio a este singular edificio, enclavado en este lugar tan bello de nuestra costa, como es S'Agaró.

La Bisbal

Cursillos de iniciación a la cerámica

(De nuestro corresponsal, Amir).- Organizados por la Escuela de Cerámica de la ciudad, se inician el próximo 3 de julio, concretamente su primer cursillo que termina el 15 de ese mismo mes, englobando prácticas de torno, relaciones entre la química y la cerámica, modelado de arcilla, clases y calidades de ésta, y en cuanto a esmalte relaciones entre los componentes químicos y el color de la capa vitrificada, etc., ampliándose las enseñanzas hasta los hornos de bizcochar y esmaltar y los procesos de cocción.

En cuanto al horario éste será de 9 a 2 por la mañana y de 5 a 9 por la tarde, siendo el precio

de la inscripción de 10.000 pesetas, aunque se indica en la amplia publicidad divulgada que la escuela concederá algunas becas completas y medias becas a aquellas personas que no dispongan de suficientes medios económicos. Siguiendo con el mismo tema que debe de interesarnos a todos, puesto que de divulgar algo tan nuestro como es la artesanía "terrisaire" se trata, diremos que el segundo cursillo se inicia el 17 de julio y finaliza el 29, el tercero acogerá a alumnos del 1 al 14 de agosto, el cuarto del 17 al 30 del mismo mes y el quinto dedicado al gres del 11 al 30 de septiembre.

Automóviles GARCIA

En Venta

Renault R-12 GE letra D	Renault R-4 GE bien
Renault R-5 GE letra D	Seat 127 GE letra C
Renault R-6 GE letra H	Seat 850 GE bien
Renault R-6 GE bien	Seat 600 D GE muy bien
Renault R-8 GE perfecto	Seat 600 D última serie

Citroen Dian-6 Revisado

y otros pendientes de entrada.

Facilidades de pago. Consultémos sin compromiso
c/. La Junquera, 27, Tel. 50 51 31 - FIGUERAS

Palafrugell

Amb un encertat parlament de Gil Bonancia

Es presentà el llibre de Xavier Amir, "Vint-i-cinc artistes empordanesos"

(De la nostra Redacció).- El proppassat dissabte, dia 26 de maig, va tenir lloc a la Sala d'Art Empordà, de Palafrugell, la presentació del llibre del nostre estimat company en les tasques de 9PAÍS, Xavier Amir, titulat "Vint-i-cinc artistes empordanesos", conjuntament

amb la inauguració d'una exposició col·lectiva amb obres de tots els artistes que completen el llibre.

MIQUEL GIL I BONANCIA
FÉU LA PRESENTACIÓ

Féu la presentació, amb la

sala plena de gom a gom, el conegut periodista gironí, Miquel Gil i Bonancia, qui, amb paraula fàcil, va fer una semblança de l'autor del llibre.

Transcrivim tot seguit uns paràgrafs del parlament:

"Us podria parlar molt dels protagonistes del llibre: els pintors. Però aquests ja són fidelment retratats —a màquina i en grafologia— dintre el propi llibre, amb més detalls dels que jo us podria donar, ja que en Xavier Amir els coneix més que no pas jo i hi ha conviscut i ha analitzat la seva obra. Podria parlar-vos de la terra que sent al seu damunt les petjades i les inquietuds d'aquests artistes. Inquietuds, moltes d'elles, que provenen de la mateixa terra. Però el cas és que tot això passa al Baix Empordà; i aquesta petita comarca, petita quant a extensió, és, precisament, sobre la qual s'ha escrit més i de forma immillorable, per aquest palafrugellenc universal, Josep Pla. I com que tots vosaltres l'heu llegit, jo no hi podria afegir res de nou."

"I tot això també passa amb l'autor del llibre, Xavier Amir, a qui tots coneixeu prou bé. Malgrat tot, és tocant a ell que us voldria parlar. Dir-vos alguna cosa o algun aspecte que poden

passar desapercibuts quan el veieu tan seriós i quasi capficat en aquesta recerca de temes de tota mena, de coses que poden ser notícia i que precisament en plasmar-se adquireixen una personalitat que, vulguis o no vulguis, reflecteix el propi autor. Potser, el millor del llibre, la seva principal consecució, és la de demostrar-nos que en Xavier Amir també és un artista. Els qui comenta el llibre es valen dels pinzells o d'altres tècniques. Ell ho exterioritza per mitjà de la màquina fotogràfica i de l'escriptura. Diria que la fotografia és el cos del que ell ens diu i l'escriptura n'és l'esperit."

"Ha nascut un llibre. I si això sempre és un fet important, aquest encara ho és més, perquè és nostre. Ha estat gestat i parit a casa, i nosaltres diríem que tant l'embaràs com el donar-lo a llum ha anat tan bé, que ni tan sols ha necessitat la llevadora. Per això, jo, com si

fos un padri, us dic: Aquí el teniu. Mireu-lo que joliu i gràcies i formós que és. Preneu-lo en les vostres mans..."

INTERÈS PEL LLIBRE I
PER LES OBRES
EXPOSADES

Acabat el parlament de Gil Bonancia, que rebé molts aplaudiments, la gent s'interessà per les obres exposades, a l'ensens que pel llibre objecte de l'acte. I se n'adquiriren un bon nombre, d'aquest darrer, que passaren a mans de l'autor i després dels artistes que hi surten, per tal de deixar-hi llurs signatures amb dedicatòria.

I aquesta petita festa de presentació es va cloure a la nit a l'Hostal de Sant Sebastià de la Guarda, amb un sopar de germanor, on artistes, invitats i el propi autor del llibre, Xavier Amir, varen viure una estona de les més entranyables, entre els cants i l'alegria de l'ambient.

CASINO LE BOULOU

RESTAURANT LE CHAPARAL

cinema

ROULETTE - BLACK JAK - BACARRA

CRAP 30-40 CHEMIN DE FER Le Boulou (Pyrnès Or.) Tel. 37 40 37 - 37 41 48

Lloret de Mar

Demà, la "VIII Nit de l'Esport"

Emili Casademont i Comas, director de 9 PAÍS,
pronunciarà el pregó

(Del nostre corresponsal).- Demà, dissabte, tindrà lloc, a Lloret de Mar, l'anunciada "VIII Nit de l'Esport", una festa de gran ressò als mitjans socials i esportius de la Costa Brava —la millor i més important d'aquest tipus que se celebra arreu de les comarques gironines— i que reuneix diversos centenars de persones als amplis salons del Gran Hotel Monterrey.

En el transcurs de la "Nit", seran premiats els més destacats esportistes lloretencs de la temporada i s'atorgaran els trofeus "Llevant" i "Millor esportista

de l'any". Després del sopar, i abans de procedir-se al lliurament dels premis, el director de 9PAÍS, Emili Casademont i Comas, pronunciarà en català el pregó d'aquesta "VIII Nit de l'Esport", de Lloret de Mar. Més tard, hi haurà discursos i un "fi de festa", on actuaran famosos artistes. La vetllada serà presentada pel popular presentador de RTVE, Mario Beut, i els de la ràdio Jaume Teixidor i Maria Jesús Medina. Hi assistiran, a la "Nit", les primeres autoritats gironines i de la localitat.

Cal dir, per últim, que la "Nit de l'Esport" és organitzada pel setmanari "Lloret Gaceta", l'editor del qual, l'incansable Pere Morón, és l'ànima de la festa. Hi col·laboren l'Ajuntament i la Junta Local de Turismo. El "pòster" d'aquesta edició de la prestigiosa i popular "Nit de l'Esport de Lloret de Mar", que reproduïm, és obra de Josep Maria Barba, el qual ha sabut recollir, en una bella creació artística, els diferents esports que es presenten a la vetllada.

VIII NIT DE L'ESPORT

LLORET DE MAR, 3-VI-78

Club d'Escacs Royal de la Societat Coral Erato (Figueres)

FINAL DEL XLVI CAMPEONATO INDIVIDUAL DE CATALUNYA

En la 6.ª ronda del mismo, se dieron los siguientes resultados:
Prada (Espanyol) -
Salvany (UGA) 1-0
Martín (Vulcà) -
Mateu (Terrassa) 0-1
Paredes (Foment) -
Ayza (Vulcà) 1/2-1/2
Palau (Foment) -

Nieto (Vulcà) 1/2-1/2

Bordell (Espanyol) -

Lladó (Seat) Aplaz.

Parés (Vulcà) -

Piqueres (Sant Josep) Aplaz.

La clasificación está como sigue:

1.º Martín 4 1/2 puntos.

2.º Nieto 4 p.

3.º/4.º Ayza y Prada 3 1/2 p.

5.º/6.º Mateu y Paredes 3 p.

7.º/8.º Salvany y Palau 2 1/2 p.

9.º/11.º Piqueres, Bordell y rès... 2 p. (los tres con una aplaz.)

12.º Lladó 1 1/2 p. (1 aplaz.)

Asamblea de la U.E. Figueres

Manuel Blasi, por aclamación, reelegido presidente

Déficit de algo más de
un millón y medio de pesetas

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- El pasado martes, por la noche, tuvo lugar en el salón del Casino Menestral Figuerense, de nuestra ciudad, la asamblea de socios de la U.E. Figueres, con una nutrida representación de asociados de dicha entidad. Aunque, en el orden del día, figuraban otros puntos, el motivo principal de la reunión estaba centrado en el que hacía referencia a la dimisión de presidente y elección del nuevo. Pues bien, todo quedó igual. El Sr. Blasi, seguirá otro año más al frente de nuestro club representativo.

LO DE SIEMPRE: SE
NECESITAN MÁS SOCIOS

La asamblea duró poco más de una hora y todo quedó listo para sentencia. Ni una sola voz en contra se levantó en ningún momento y todo transcurrió con entera normalidad. Los aplausos abundaron y al final todos contentos. ¿Podía pedirse algo mejor?

Como es natural, se habló del estado de cuentas de la entidad y se barajaron cifras. A grosso modo, podemos decir que, se pasó del presupuesto pensando en principio para la anterior temporada, por lo que se ha llegado en este final de ejercicio, con un déficit de 1.700.000 pts. Si bien, hay que hacer hincapié sobre esta cantidad, de que el providencial fichaje de Vilarrodá, redujo considerablemente el déficit previsto. Pues, de lo contrario, se habría disparado a cerca de los cuatro millones.

De año en año y de una temporada a la otra, las cosas cambian y los precios suben. Esto también repercutirá un poco en las cuotas de los socios, ya que se tomó el acuerdo de aumentarlas por total unanimidad. Pero todo esto con ser importante, no será ninguna solución. Pues, como bien dijo el presidente "unionista" faltan más socios. Lo ideal sería llegar al millar. Pidió a los reunidos que hicieran lo posible para que

cada uno de ellos pudiera traer otro. Esto sería la salvación del club y terminaría de una vez para siempre, esto que cada final de temporada se repite. O sea, echar mano de la cartera.

Como queda escrito con anterioridad, debido a la corta duración de esta asamblea, pocos temas se abordaron. Pero, según parece, la mayoría de jugadores tienen contrato o están retenidos. Por lo que es presumible que los que de verdad interesen, podrán seguir en la disciplina del club. Y no olvidemos que, el equipo está todavía en liza disputando un torneo, por lo que habrá que esperar un poco para tomar ciertas decisiones.

DISTINCIÓN A VARIOS
DIRECTIVOS

Una vez llegado al último punto y, sin que apenas ningún socio hiciera uso de sus derechos en los ruegos y preguntas, el Sr. Blasi, tuvo un magnífico detalle con algunos miembros de su junta directiva. Entregó la insignia de oro y brillantes a los Sres. Bach y Massot, por su valiosa colaboración entre los atronadores aplausos de la sala. Y este mismo detalle, lo tuvo también, con el infatigable Ricardo Falcó, que de este modo vio premiados sus desvelos y largos años de servicio al club.

Esto poco más o menos es lo que dio de sí la asamblea figuerense. Aunque tampoco queremos cerrar esta crónica, sin hacer mención de D. Pedro Giró, que supo llevar muy bien la misma y fue quizás el principal "culpable" de que el presidente de la venidera temporada, sea el mismo de la anterior. Sus argumentos fueron tan convincentes, que el Sr. Blasi no tuvo más remedio que claudicar y seguir en el puesto.

Ahora sólo nos queda deseárselo suerte en su gestión y que sepa rodearse de buenos colaboradores, por el bien de la entidad y del fútbol figuerense.

COSAS

Complements decoratius
antics i moderns

Torras i Bages, 23

FIGUERES

Bolsa de Trabajo

AUXILIAR administrativa desearia trabajo para oficina a horas a convenir. Razón llamar de 12 a 1. Tel. 50 26 58.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernández. Tel. 77 03 06.

TECNICO ELECTRONICO INDUSTRIAL. (Maestría Industrial) soltero, libre del servicio militar, idiomas inglés y francés, carnet de conducir de 2ª, desearia trabajo en el ramo. Tel. 50 57 63.

JOVEN amplias experiencias en ventas, cultura nivel universitario y conocimientos decoración y ebanisteria con amplio local y coche propio desearia trabajo. Razón Tel. 50 57 63.

SEÑOR de 40 años se ofrece para trabajos de Hotel valet. Razón Tel. 50 00 95. Horas de 1'30 a 2 y de 8 a 10, días laborales.

Espectacles

Cinema Juncària

Dissabte, dia 3, nit; diumenge, dia 4, tarda i nit: "Confesiones de un instructor" i "Siete muertos por prescripción facultativa".

Cinema "Las Vegas"

Dissabte, dia 3, nit; diumenge, dia 4, a partir de dos quarts de quatre de la tarda: "Aeropuerto 78 vuelo supersónico" i "El asunto".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 4, a partir de les quatre de la tarda: "Confesiones de un instructor" i "Siete muertos por prescripción facultativa".

Sala Edison

Divendres, dia 2; dissabte, dia 3, nit; diumenge, dia 4, tarda i nit: "Seducción" i "Berlin 1976".

Cinema Savoy (Art i assaig)

Fins al 5 de juny: "Domingo maldito domingo". (Versió original amb subtítols. Sessions diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió seguida. Nit sessió única, a les 10.

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 4
Dr. Joan Forment
C/Peralada, nº 48
Tel. 50 14 31

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Creu Roja 50 36 50
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Farmàcies

Dia 2, divendres
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 3, dissabte
Bonmati - Rambla, 10
Soler - Carrer Nou, 22
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 4, diumenge
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 5, dilluns
Soler - Carrer Nou, 22

Exposicions

Art. 3.- Clapera Mayà
Cúpua.- Colectiva
Obanos.- A. Freixas
Rhodas.- Josep Meneses
Victoria. Ultima colectiva:
Abrás, Comellas, Artigans, Molons, Massot, Manera, Nonell, Planas Puig, Estrada Vilarasa, etc.

Biblioteques

Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5 a 8 de la tarda.
Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5,30 a 9. Dissabtes de 10,30 a 1.

Anuncis breves

Interesa comprar R-5 semi-nuevo. Los interesados deben dirigirse a esta redacción o bien llamar al Tel. 50 58 93.

SI TENIU documents vells, llibres de memòries, manuscrits, gravats, porteu-los a Jordi Geli. Muralla, 10-3º. FIGUERES. S'atendran consultes, valoracions i eventualment es compraran. Màxima discreció i seriositat.

COMPREM llibres de temes empordanesos. Tel. 50 35 16.

UNICEF

FIGUERES

El temps

maig	Temperaturas en grados C.		Viento dominante Velocidad Kms/hora	Lluvia en litros por m²	Horas de sol despejado en horas y minutos
	MÁXIMA	MÍNIMA			
27	21	14	SE 1	4,6	0'4
28	20	9	SE 1	—	3'5
29	23,5	9	S 2	—	11'7
30	25	9	S 2	—	10'8

Datos facilitados por el Observatorio del Colegio "La Salle" de Figueres.

9PAIS

Telèfon 50 57 63

Divendres, 2: El Sagrat Cor de Jesús. Sants Marcellí, mr. i Nicolau, pelegrí. Dissabte, 3: L'Immaculat Cor de Maria. Sants Claudi, Cecili i Sta. Clotilde, v. Diumenge, 4: Sants Quiri i Alexandre, bbes. i Francesc de Caracciolo, fd. Dilluns, 5: Sants Florenci, Bonifaci i Marcel·lí, bbes. i Sta. Màrcia, mr.

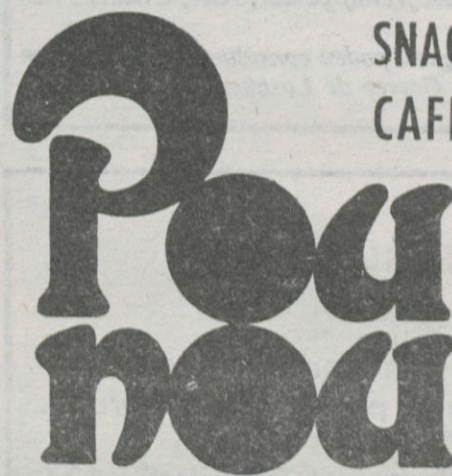
SE PRECISAN

Cocinero y Ayudante de Cocina para próxima inauguración Restaurante en Autopista. Razón: Tel. 50 37 50. Horas de oficina.

CONSTRUCCIONES JUAN Y MANT

Les ofrecen sus servicios en Figueres y comarca. Toda clase de remiendos. Precios ajustados. Domicilio: Horno Bajo nº 5 - 4º FIGUERES

SNACK-BAR CAFETERIA

**SANTA ANNA, 1
TEL. 75 87 98
L'ESTARTIT**

Interferències Interferències Interferències

F. Garrido Pallardó

Sadollats com anem de programes informatius, és curiós com la Tele no ens digué res de l'abstenció electoral d'Alacant i Astúries.

La mitjanía de "Gente" tan sols té parangó amb la vulgaritat de "Dos por dos". Si això fan les dones, més valdria no fer-ho.

***

Infantilisme es diu aquesta figura. Digues el que no em dius i et diré el que ens vols amagar.

I no som antifeministes. No, senyor. Som antitòfols, encara que siguin del tercer sexe.

***

Els espais castellans són força ensopidors i els catalans encara ho són més. És una consigna? O bé, es tracta de què tothom sàpiga francès?

Perquè la democràcia, evidentment, té moltes virtuts; però els cervells minvats no els engreixa.

***

Rentar massa fa malbé la roba. S'haurien també de limitar els espais dedicats a detergents i altres productes de "rentaduria".

"Noches y días" continua fent de les seves. Si aquest és l'art oriental, que no se'n desfassin.

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ **9PAIS**

Nom _____
Adreça _____
Població _____ Telèfon _____
Forma de pagament _____
Presentació factura _____ Data i signatura _____
Gir postal _____
Taló bancari _____

CONDICIONS

6 mesos (50 n.º) 700 ptes.
12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses de tramesa.

Millorem el nostre català

Per Maria Lluïsa Rodríguez i Peraferrer

Comproveu, en primer lloc, l'exactitud de les vostres respostes: Déu, idòlatres, població, això, esperaré, líquid, encàrrec, desgràcia, hagués, església.

PARLA

Molt sovint nosaltres mateixos o la gent que ens envolta, utilitzem frases com: "Tinc que estudiar la lliçó", "Tinc de fer el dinar", "M'ha dit que tinc que fer-ho".

En aquestes oracions, el verb "tenir" és emprat com a verb d'obligació, quan en realitat solament ho és de pertinença: "Tinc un gos blanc"...

Quan volem indicar obligació, en català usem fonamentalment: "Haver de" i "Caler que". D'aquesta manera, les frases anteriors correctament expressades són:

"He d'estudiar la lliçó" o "Cal que estudiï la lliçó", "He de fer el dinar" o "Cal que faci el dinar" i finalment "M'ha dit que he de fer-ho" o "M'ha dit que cal que ho faci".

Aquesta és una de les interferències que més empobreixen la nostra llengua, però si tots ens hi fixem, aconseguirem que deixi de ser-ho.

ESCRITURA

Per indicar que s'ha de pronunciar la u de les combinacions ue i ui darrera g o q, escrivim damunt el signe format per dos punts i anomenat dièresi. Exemples: aigües, pingüí...

També escrivim la dièresi damunt una i o una u que no formin diftong amb la vocal precedent, sempre que no hagi de dur accent gràfic. Exemples: traïció, diürn, agraià..., però agraiem, oís, beneïssim...

Fan excepció a la regla anterior:

Els sufixos isme i ista: egoisme, panteïsta...

Els infinitius i gerundis i les formes de futur i condicional dels verbs: traïr, traduint, fruïria, traduiré...

Els mots formats amb algun prefix: coincidir, autoinducció, però reüll...

Les terminacions llatines um i us: harmònim, Màrius...

Exercici: Poseu dièresi als mots que n'hagin de dur: suïssos, heroïna, reincorporar, feina, fruïnt, paidor, reüll, triumvir, rai-met, veïna.

Qualsevol dubte que tingueu podeu consultar-lo a "Millorem el nostre català". 9PAÍS. Carrer de Lasauca, 21. Figueres.

EN FIGUERES

Se precisa señora o señorita, preferible coche propio para la provincia de Gerona. Horario a convenir. Razón en esta administración o llamar al Tel. 50 57 63.

Bolsa inmobiliaria

—Fincas Bartolome—
C/Monturiol, 5. Tel. 50 04 04

SE VENDE en Figueres, por traslado residencia negocio ramo material de la construcción, con locales propios, situado en el centro de la ciudad.

SE VENDE en Figueres edificio compuesto de planta baja 220 m² con planta de piso vivienda recién terminada - 5 habitaciones - comedor 40 m² - amplia cocina a todo confort - 2 baños. La 2 planta edificada en un 30 % y con pilares, jacenas, para 4 alturas y ático.

En Palafrugell y Platja d'Aro Nuevas representaciones de "Don Jaume, el Conqueridor"

(De nuestro corresponsal, X.).— Así es. Visto el interés despertado por la representación de semanas atrás, el grupo escénico del Centre Fraternal de Palafrugell va a escenificar hoy, viernes, en el propio local del Fraternal, la popular pieza burlesca que otrora levantara ampollas en las personas de piel fina e inclusive en los liberales de etiqueta. La hora: las diez treinta de la noche, y los intérpretes serán Lluís Molinas, como Rei Jaume; M.ª Carme Roura en el

papel de Donya Constança; Miquel Geli, en el de Don Pere; Joan Piera será Muntaner; Jordi Nenesich, Fontanelles; Lluís Reballí, el paje, contándose asimismo con la colaboración de Josep Cantalosella y sus "boys".

Dirigirá la verde obra, Lluís Molinas, siendo los apuntadores Jordi Colom, Nuri Solves y Jesús Sánchez; cuidará del maquillaje Sebastià Gallart y del vestuario Viñals. El jefe de producción es, por último, el incansable

Eugeni Camarero.

Ciñéndonos aún a Palafrugell, digamos que cara a redondear la noche, el Grup Peix Fregit llenará la primera parte de la velada con sus creaciones musicales.

En cuanto a mañana, sábado, y a las once de la noche, el mismo equipo de "Don Jaume" se trasladará a Paladium de Platja d'Aro, donde desarrollará su actividad interpretativa de la mano de la pluma de Pitarra.

Begur

El próximo domingo

Fiesta de homenaje a los ancianos

(De nuestro corresponsal).— Pasado mañana domingo, día 4 de junio, se celebrará en esta villa la decimoséptima fiesta de homenaje a los ancianos que el patronato, constituido a tal efecto, organiza bajo el siguiente programa: A las once de la mañana, oficio solemne en la iglesia parroquial. Una hora más tarde y en la plaza, desfile y ex-

hibición de majorettes infantiles y juveniles con la banda infantil de cornetas y tambores de Canet de Mar, tras lo cual y ya en un hotel de aquella villa, se procederá a los parlamentos, festival, almuerzo para los ancianos homenajeados y reparto de obsequios.

Nuevos actos que sumar a lo ya dicho son la audición de sar-

danas en la plaza a la una y media, para pasar en el programa a las cinco y media en que las majorettes y la banda infantil volverán, esta vez por las calles de la villa, a ofrecer una exhibición, tras la cual se dará paso a una nueva audición de sardanas, que tendrá su repetición por la noche, a las 10'30, en la plaza de la localidad.

Palafrugell

En la Sala d'Art Tamariu

Extraordinaria cita de artistas gerundenses, olotenses y ampurdaneses

(De nuestro corresponsal, Xavier Amir).— Artistas ampurdaneses, olotenses y gerundenses exponen en la recientemente inaugurada sala de la calle Hortal d'en Pou. Conglomerado de emociones, técnicas y estilos, esta colectiva nos ofrece a un Martinell lineal y lleno de color; el dibujo de trazo energético y en

ocasiones infantil de Granados Llimona; las esculturas en yeso de Fita y sus temas y sugerencias; a un Vicens, con sus manchas de naturaleza con colores pronunciados; a Vilà y sus figuras de colores extremados, pero oportunos... Vimos allí también a Llonch y su mundo de recogimiento; la luminosidad ampur-

danesa de Rocas, con unos muy brillantes apuntes; la creación intrigante de Ministrall; dos Cui-xarts de personal cuño; varias esculturas de Xargay en bronce, y unos muy pequeños óleos de Vallés que se nos antojaron surrealistas. Exposición, en suma, interesante y de la que les ofrecemos esta imagen.

